1875. II. évfolyam. 62 szám. Debreczen, Kedd, márcz. 30.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . 10 frt.
Félévre . . 5 frt.
Negyedévre . 2 frt 50 kr.
Egy hóra . 1 frt.
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban a debreczeni *részvénynyomdában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.
A SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE.
Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyiltéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények a szerkeszt. irodában vétetnek fel.
Az előfizetési s hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába „Tisza"-bankház (Főpiacz 1584. szám. a. földszint jobbra) czimezendők.

Meghivás!
A Deákpárt tagjai
holnap, szerdán d. u. 6 órakor
a „Fehérló"
vendéglő termében tartandó
Közgyülésre
meghivatnak.
Az elnökség.

A szabadelvü párt megalakulása Debreczenben.

(=) Talán alig lehet örömteljesebb pillanat a politikai téren küzdő harczosokra nézve, mintha azon elveket, — melyek mellett lelkök egész hevével, szivük és meggyőződésük lángoló meleg érzelmével ernyedetlenül harczoltak, — a diadalmas siker ragyogó fényében látják tündökölni.

Ah minő édes, felmagasztaló érzet az, ha ezreket és ezreket látunk lelkesedve csoportosulni a zászló körül, — melynek magas lobogóján a hazaszeretet lángoló tüzbetüi ragyognak az öntudatos követők vezércsillagaképen, ha ezreket és ezreket látunk a honfiui bizalom és ragaszkodás szent érzelmeivel indulni a nehéz, de magasztos munka teljesitésére.

Magyarország sorsa, jövője felett méltó aggodalom töltötte el pár hó előtt honfiui keblünket, méltó aggodalom, mely az ország siralmas anyagi állapotában, s a pártoknak a nemzet minden erejét elszibbasztó bomladozottságában találta indokolását.

Az anyagi zavarok ma még ép ugy léteznek, mint pár hó előtt, s ma mégis megnyugtató reménységgel s bizalommal tekintünk hazánk jövője elébe. — Az aggályok, a melyek már-már azzal fenyegettek, hogy a kétségbeesésig fokozódnak, — szétfoszlottak, mint a sürü ködhullámok a kelő nap fénysugarai hatása alatt, az elszibbadt erők uj életre keltek, a nemzet ereiben megakadt vér hatalmas lüktetésnek indult, — az elernyedés halált hozó tétlenségét, áldást igérő mozgás, a haza szent ügye iránt ijesztő mérvben elharapózni kezdett részvétlenséget, lelkesedett érdeklődés váltották fel.

Mintegy varázsütésre megváltozott az elszomoritó kép, melyre csüggetegen tekintett a méltó bánat keserve alatt bizalmat vesztett honfi szív, s a merre csak széttekintünk a magyar hazában, mindenütt egy szebb és jobb jövőbe vetett bizalomnak, a biztató reménynek örömteljes sugarait látjuk ragyogni az önmagában s akarat és tetterejében ismét bizni tudó nemzet arczán.

És honnan ez örvendetes, e lelket felmagasztaló változás, honnan e nemes honfiui lelkesedés, ezen megnyugtató bizalom, ezen hatványozott tetterő?

Honnan származtak volna e reménytnyujtó jelenségek, ha azon hatalmas, akadályokat nem ismerő erőnek tudatából nem, melyet egyesegyedül az egyesülés, az összetartás képes megadni mindenha.

Igen, az egyesülésben, az összetartásban van az erő, az egyesülés szerzette erő önbizalmat, lelkesedést szül, s ezen erő, önbizalom és lelkesedés, melyet óriás gyürükben látunk tért foglalni a magyar hazában, önt életet, lelkesedést tollunkba ma, midőn azon nagy és fontos események leirásához fogunk, melyeknek e derék magyar város, — melyre az elmult napok alatt honfiui érdeklődéssel volt irányozva az országban minden szem, — diesőséges szinhelye volt.

Ó minő silányaknak tüntek fel előttünk az alább leirandó események megtörténte előtt is azon törekvések, melyek e városban a békés egyetértésnek, könnyelmü és vétkes megzavarását, a pártviszály átkos termést igérő magvainak elhintését czélozták. S minő törpéknek, minő elvakultaknak tartjuk ma e szégyenletesen dugába dőlt ármányokat, melyeknek eredménye e nemes városban pártunkra nézve fényes diadal s a konkolyt hintőkre nézve pedig a kiérdemelt kudarcz.

A diadal napjai voltak azok, melyek a husvéti szent ünnepek előtt és alatt városunkban lezajlottak s a midőn örömtelt szivvel bocsátjuk világgá e diadalok hirét, teszszük ezt legfőbbképen a feletti lelkesedésünkben, hogy azon bizalmunk, melyet a haza, s legközelebb városunk derék polgárai hazafiui érzelmeibe s ezeknek az adott viszonyok józan és egyedül higgadt és helyes felfogásába vetettünk, valónak, igaznak bizonyult be.

Igen, most már erős, rendithetetlen szivünkben a hit, hogy a magyar haza nem fog csufosan áldozatul esni a tátongó örvénynek, mely azt már-már elnyeléssel fenyegette, hiszünk, reménylünk a magyar nemzet hazafiságában és szivós életerejében, mely egyakarattal tömörült legyőzhetetlen hatalommá mindenütt ott, hol a szeretett hazát a közös veszély fenyegette.

Ha áldáz pártviszály marczangolta is bármikor a nemzet drága szent testét, ha az egy édes anya egymással huzalkodó gyermekei éles fegyverrel állottak is szemközt egymással, — feledve lett a pártviszály, s a közös ellenség ellen lett forditva az egymás ellen már felemelt fegyver, mindannyiszor, valahányszor megkondult a vészt jelző harang, — feledve lett minden s csak egy kiáltás hangzott az ország egyik szélétől a másikig: „A haza minden előtt!"

„A haza minden előtt." E kilátást hangoztatják most vissza a széles magyar haza hatalmas bérczei, északon, keleten nyugaton — e kiáltás csapkodja fel délen a szőke Duna hullámait, — e kiáltás öntött lelkesedést Debreczen város derék polgáraiba is, a midőn az elmult napok hazafias tényeit, öntudatosan s magasztosan végrehajtották.

Azon nagy szabadelvü párt, melyben hazánk nagy és nehéz munkára hivatott uj kormánya erős támaszát s a népek milliói együttérzésében gyökerező hatalmas támogatását találja, — Debreczen városának derék polgárai által, kik lelkesedéssel csatlakoztak az uj párthoz, oly tetemes, oly bizalmat gerjesztő öregbedést nyert, melynek a haza minden részében, a honpolgárok minden rétegében, a legjótékonyabb utókövetkezményeit reméljük.

Debreczentől senki nem tagadhatja meg azt, hogy az ország szivének lüktetését itt, e tiszta magyar városban, nemzetiségünk, alkotmányunk ez évszázadokon legerősebbnek bizonyult védbástyájában érezhetni legjobban.

Mig a haza szivereléktetése itt hatalmasan érzik, mig a közszellem itt magas hullámokat ver, addig nem aggódunk az ország többi részei hazafias érzelmei, s a szeretett hon nagygyá, boldoggá tételére irányzott nemes törekvései felett sem, mert a nemzet e tiszta, hamisitatlan zömének példaadása lehetetlen, hogy követésre ne lelkesitsen és ne találjon a haza minden polgárai között . . .

Azon körülmény, hogy a szabadelvü párt e nemes városban oly nemes lelkesedéssel lett megalakitva a derék polgárok által, erős hitté érlelte bennünk a reményt, hogy az ország minden részébeu sietni fognak honfitársaink csatlakozni e hatalmas párthoz, mely hivatva van erős támaszul szolgálni azon hazafias kormánynak, mely az ország égető sebeinek begyógyitását, s önálló államiságának kivivását tüzte ki czélul maga elébe, s azon küzdelmeiben, melyeknek e nagy czél kivivásában elébe néz, a nemzet jobbjainak azon közreműködésére számitott, a mi nélkül erőtlen és sikertelen marad a haza sorsát intéző kormányférfiaknak legbuzgóbb igyekezete, s legszentebb akarata és elhatározása.

És most, mielőtt a debreczeni szabadelvü párt megalakulásának leirására áttérnénk, engedtessék meg, hogy lelkes üdvözletünket tolmácsoljuk az uj párt és annak megalkotói iránt:

Éljenek Debreczen város derék polgárai!

Éljen az általuk megalakitott debreczeni szabadelvü párt! s adja isten, hogy a közel napok folyamán testvéri keblünkre ölelhessük, mint az uj párt tagjait, azon polgártársainkat is, kiket eddig szivök meggyőződése, mint politikai ellenfeleket állitottak szembe velünk, de a kiket hiszszük nem késend minél előbb ölelő karjaink közé, a haza felvirágoztatására alakult közös táborba vezérelni, a honpolgárok legmagasztosabb erénye, a lángoló honszeretet.

* * *

A debreczeni baloldali párt elnöksége f. hó 27-ének délután 3 órájára pártbizottsági ülést hivott össze a városháza kis tanácstermében, hol is a bizottsági tagok oly szép számmal jelentek meg, hogy a terem egészen megtelt. —

Rácz György alelnök ¼ 4 órakor megnyitotta az ülést, s előadta, hogy Molnár György pártelnöktől, ki már huzamosabb idő óta gyöngélkedik, ma reggel táviratot vett, hogy a délntáni vonattal meg fog érkezni városunkba. Azon kérdést intézi tehát a t. bizottsághoz, óhajtják-é, hogy az ülés és a napi rendre kitüzött fontos ügy tárgyalása megkezdessék, vagy hajlandók lesznek bevárni Molnár György elnök megérkeztét, ki a vasutról leszállva, egyenesen az ülésbe fog jönni. — A jelenvoltak erre egyhangulag kinyilatkoztatták, hogy a párt derék elnökének megérkeztét szives türelemmel bevárandják.

Molnár György elnök valamivel 4 óra után érkezett meg az ülésbe, s harsány éljenzéssel fogadtatott. Aztán elfoglalván az elnöki széket, a gyülést a következő beszéddel nyitotta meg.

„Igen tisztelt választmány! Csak tegnap kelvén fel betegágyamból, s ma ki levén fárasztva az utazás által, legyenek elnézéssel, ha gyengébb lesz előadásom, mint óhajtanám. Kegyes figyelmökért, hogy megérkezésemig várakozni szíveskedtek, fogadják hálás köszönetemet. (Éljenzés.)

Az utóbbi napokban Debreczen városában lefolyt események, melyek e nemes város polgárságát az egész ország szine előtt a dicsőség magas fokára emelték, olyanok voltak, melyekben végtelenül fájt részt nem vehetnem. De ebben gátolt a betegség. Ez események után még soknak kell megtörténni e városban, s feltettem magamban, hogy akkorra, a midőn arról leend szó, hogy mi történjék pártunkkal, ama felette fontos politikai átalakulásokkal szemben, félholtan is haza fogok jönni önök körébe. (Éljenzés.) Megnyitom ezennel e gyülést, melynek eredménye fogja megmutatni, ha vajon Debreczen város polgársága megértette-e a haza intő szavát, felemelkedett-e azon magaslatra, melyre Tisza Kálmán (hatalmas éljenzés) az actióba belépéssel helyezkedett, s megértette-e, hogy mi az a parlamenti kormányzás, melynek czéljai csak ugy sikeresithetők, ha a kormány a maga megerősitő gyökereit a népek millióiban találja. Ily kormanyzás hiányával volt eddig Magyarország, s ily kormányra tett szert legközelebb. — Debreczen városa első választókerülete akkor, midőn egyhangulag megválasztotta képviselőjéül e kormány főoszlopát Tisza Kálmánt (éljen!) azt bizonyitotta be, hogy megértette a nemzet Kiójának hozzá intézett szózatát. Azon körülmény, hogy az első választókerületnek Tisza Kálmán egyhangu megválasztása feletti örömében, a választási napon tartott fényes ünnepélyességek alkalmával az összes polgárság oly lelkesen osztozott, az azt mutatja, hogy talán egy város sem fogta fel, s itélte meg helyesebben, hazafiasabban Tisza Kálmán actióba lépését, mint Debreczen.

Bátorságot meritek ezekből egy inditványt tenni a t. választmány előtt, de mielőtt ezt tenném, engedtessék meg nekem rövid szavakban ecsetelni azon politikai körülményeket, melyek a beállott változásokat elkerülhetetlenné tették. (Halljuk!)

Magyarország a kiegyezés óta lefolyt 7 év alatt azon végtelen szerencsétlenségbe jutott, a mi ha gyalázatot von maga után az egyes egyéneknél, annál gyalázatosabb, annál keserübb egy nemzetre nézve. Magyarország Ghyczy Kálmánnak kormányba lépte előtt azon ponton állott, hogy beszüntesse fizetéseit, — nem volt annyi pénz az ország kaszszájában, hogy tisztviselöit fizethette volna. Ha ekkor Ghyczy Kálmán meg nem hozza az áldozatot, s be nem lép a kormányba, hat hét mulva megütik a dobot az ország vagyona felett.

Tisztelt választmány! Azon nemzet, mely a csaták terén, léteért küzdve, karddal kezében, hősiesen esik el, kiemelkedhetik, feltámadhat véréből, de azon nemzet, mely nyomorultan, anyagilag, vagyonilag jut pusztulásra, az nem támad fel, nem emelkedhetik fel soha, az elveszett örökre. (Ugy van!) — E szempont vezérelte Ghyczy Kálmánt, a midőn ama nagy és hazafias tettet követte el, hogy az anyagi bukás szélén álló ország megmentésére sietett. És valóban ideje volt, mert az ország adóssági roppant és félelmetes menyiségig emelkedtek fel. Az ország egy tizenhatod része zálogul volt lekötve a 153 milliós kölcsönért, a mely négy év mulva teljértékben visszafizetendő. Ha vissza nem fizetjük, az ország ezen vagyona dobszóra kerül. — Az, a mi ma megér 300 millió forintot, a dobszón majd elkél, majd megveszik azt a külföldiek 50 millió forintért, — pocsék áron, hogy aztán azt tőlük a magyar drága pénzen vásárolja meg, mint láttuk azt a gödöllöi s más nagy uradalmaknál, melyeken a belga bank milliókat sarczolt rajtunk. — De nem csak ez az egyedüli szerencsétlensége az országnak, van még sok számtalan más. — Adóban az állam bérlöinél, s egyes nagy birtokosoknál kik fizethettek volna, több követelése van kün az államnak 30 millió forintnál. — Semmi sem történt arra nézve, hogy a nép adófizetési képessége emeltessék. — Nemzetgazdasági állapotaink a legnyomorultabbak. Az Ausztriával kötött vám és kereskedelmi szerződés évenkint többmilliót rabolt el tölünk, s tölti meg Ausztria pénztárát.

A nép egyik főjövedelme forrása a pálinkaégetés ezen szerződések által lehetetlenné van téve, mert a bécsi szesz, a szállitási költségekkel együtt olcsóbb Magyarországon, mint az, a mit itthon égetünk. 1867 előtt a szeszfogyasztási adóból 8—9 millió folyt be az állam pénztárába, — most ezen összeget az osztrák állampénztár nyeli el elölünk. — Igy vagyunk a czukorral, dohánynyal, serrel, mindezért Bécsbe fizetjük a milliókra menő fogyasztási adót.

Ezekből kitünik, hogy mily balul ütöttek ki a hét évi kormányzás intézkedései, melyek folytán eladósodtunk, elszegényedtünk, s közel jutottunk ahhoz, hogy a koldusbotot vegyük kezünkbe. — Ily körülmények közt, a közel bukás meredek szélén vajjon arról kell e beszélni, hogy függetlenek, szabadok legyünk, vagy arról, hogy mindenek előtt megéljünk, mert ha egyszer megéltünk, s anyagilag, vagyonilag erősek vagyunk, akkor aztán megtehetjük a lépéseket arra is, hogy a törvények szerint minket illető függetlenséget és szabadságot teljes mértékben megszerezzük magunknak.

Ha ez tovább igy tartana, menthetetlenül bekövetkeznék az országra a szégyenletes bukás, a csöd.

Ebből kiemelni, ettől megszabaditani a nemzetet, legelső és legszentebb kötelessége minden igaz magyar honfinak. De ezt nem széthuzás, nem egymás elleni torzsalkodás, hanem egyetértés, s egymás kölcsönös támogatása által érhetjük el. Ha mindenki más-más módot ajánl a haza megmentésére, akkor inkább távozunk a czéltól, mintsem közeledünk ahhoz.

Egyszerre mindent elérni teljes lehetetlen. Ma ki kell küzdeni azt, a mi ma kiküzdhető, holnap azt, a mi holnap lehetséges. Egy részt előbb, más részt később. — Tekintsük csak az ország egyik legfőbb baját, tekintsük hitelviszonyainkat. Azok, kik az osztrák nemzeti banktól közvetlen nyerhetnek Bécsben hitelt 4—4 és ½ %-ra kapják a szükséges pénzt, de alig lépi át a tőke az ország határát, már 20—30, s ha távolabbra eljut, az ország másik határánál 50, 80, 100, 120 %-ra lesz kiadva és betáblázva. Az ilyen hitel, ez valódi gyilkosság.

Hogy az egyes adózó megfizethesse az állam által reá rótt adót, első szükség, hogy olcsó és hozzáférhető hitele legyen. De csupán az olyan hitel lehet áldást hozó, mely a kamatot megkeresve még némi nyereményt is ad a hitelt élvezőnek. — Ilyen hitelt csak is egy önálló magyar nemzeti bank adhat meg az ország polgárainak. Ezt sürgette pártunk évek óta szakadatlanul, de a többség azt mondotta reá, hogy nem lehet. Ime most az uj kormány kimondotta programmjában, hogy a nemzeti bankot létesiteni fogja, — és én hiszem, és kérem is az istent, hogy ez mielőbb meg fog történni. — (Éljen.)

Emlitettem fentebb a vámkérdést, melyet az uj kormány az ország érdekeinek megfelelöleg fog kiigazitani, s még meg annyi más reformokat, melyek az uj kormány márcz. 3-án előadott programmjába, az ellenzék programmjából már fel vannak véve a legközelebbi teendők napi rendjére. Hogy azonban az uj kormány mindezeket kivihesse, az csak ugy lehetséges, ha mindanyian egyek leszünk. Mert eddig is az volt az egyik főszerencsétlenségünk, hogy a magyar elem, a magyar faj leszavaztatott a horvátok, szászok, tótok által, kiknek szavazatát a volt kormányok drága engedmények árán szerezték meg. Azon visszavonásnak, mi eddig gyengévé tette a magyar elemet, örvendtek a nemzetiségek, örvendtek az osztrákok; de a midőn Tisza Kálmán megtartotta febr. 3-iki beszédét, melyben minden igaz magyar honfit, pártkülönbség nélkül a veszélyben forgó haza megmentésének nagy munkájára való egyesülésre szólitott fel, lett nagy ijedelem a nem magyar ajku elemek közt az ország határain belül, sőt azon tul is, a mint az a bécsi és prágai lapokban olvasható volt. Bezzeg már hurt kezdtek egyszerre pengetni az osztrák lapok, mihelyt látták, hogy ez a magyar faj, ha egymás ellen tört is a politikai párttusában, mihelyt látja, hogy a közös baj nyakára akar nőni, egyesül, és megmenti a hazát, mert az egyesülés által ereje van hozzá. (Zajos éljenzés. Ugy van kiáltások.)

Tisza Kálmán febr. 3-iki beszédére meghajolt a nagy jobbolodali többség, — öntudatára ébredt annak, hogy az eddigi uton, az ország államiságának veszélyeztetése nélkül tovább haladni nem lehet. — E beszéd hatalmas intő szózata elhatott a fejedelemig, kinek épen azok, kik eddig minden érintkezést gátoltak pártunk és a koronás király között, megmondották, hogy a febr. 3-iki beszéd folytán uj szellem lengi át az országot, s hogy csupán csak egy lehető, hogy az ország megszabadittassék tenger bajaiból, — és ez ugy, — ha azon egyesülés, melyre Tisza Kálmán a nemzet jobbjait felhivta, létesittetni fog. — És a koronás király, a ki mint legelső magyar ember (Éljen) a leghivebben megtartja az alkotmányt, melyre szent esküt tett, sőt azt féltékenyen őrzi (Dörgő éljenzés) hivatta pártunk vezérét, s megmondotta neki, hogy bizik benne, s meghivta őt az ország kormányába, hogy elve feladása nélkül mentse meg Magyarországot a végveszedelemtől (Éljenzés.) És Tisza Kálmán a haza és a fejedelem iránti szent hazafiui kötelességének tartotta átvállalni a nagy és nehéz megbizatást, s a midőn ezt tette, ismételve kimondotta, hogy ő csak ugy lehet képes megfelelni a benne helyezett nagy bizalomnak, hogy ha őt a népek milliói egyetértésében gyökerező hatalmas többség támogatja, ha mindaz, a mi magyar, siet csoportosulni, siet egyesülni azon zászló körül, melyre a haza megmentése van felirva. — És ekkor felhangzott a hazában az egyesülésre felhivó szózat, — a nemes czélt tudja ismeri mindenki, s azt is tudja, hogy az, a ki körül egy közös czél elérésére egyesülünk, már ismételve kimondotta, hogy egyesüljünk elvfeladás nélkül, mert valamint ő nem kiván elvfeladást senkitől, ő sem engedi, hogy tőle bár ki által elvfeladás követeltessék!

Az egyesülés, a hatalmas többség megalakulásának munkája, nagy lelkesedéssel folyik országszerte, s az utóbbi napok eseményei Debreczen város első választókerületében ténynyé emelték az egyesülést. De ez egyesülésnek az egész magyar hazában végre kell hajtatni. Igy városunk mindhárom választókerületében is, — hogy az egyesült nagy szabadelvü párt által hatalmasan támogatott uj kormány megkezdhesse a magára vállalt nagy munkát, s a programmjába felvett fontos kérdéseket egymásután a haza javára megoldja, — megoldva ma azt, mi ma megoldható, s holnap azt, a mi holnap leend megoldhatóvá. Hiszem az istent, hogy az uj kormány, gyámolitva a magyar nép lelkes milliói által, meg fogja menteni a hazát. (Éljenzés.)

Ezeket előre bocsátva, felhivom önöket tisztelt polgártársak: Elismerik-e, hogy Tisza Kálmán actióba lépése Magyarországra nézve üdvös és helyes? (Helyeslő általános éljenzés.) — Akarják-e önök követni őt, s isteni szent czéljának elérésében gyámolitani? (Akarjuk, éljen Tisza Kálmán.) És ha akarják, akkor bizonyosan akarni fogják önök azt is, hogy meghozzuk mi is vele együtt az áldozatot, s az eddigi balpárt felveszi a szabadelvü párt nevezetet. Akarják-e önök, hogy szabadelvü párttá alakuljunk, s azon nevet vegyük fel. (Akarjuk, éljen a szabadelvü párt.)

Elnök eme nagy lelkesedéssel fogadott beszéde után Mester István azon kérdést intézte elnökhöz, magyarázná meg neki, mi az a független párt. Nagy Ferencz ügyvéd (az idősb) nem várva be elnök feleletét, kinyilatkoztatta, hogy ő, ha az uj kormány csak a bank és vámkérdést is képes lesz sikeresen megoldani, örökre hálás lesz iránta, mert már azzal is sokat közeledünk állami önállóságunk és függetlenségünk felé; ő osztja tökéletesen Tisza Kálmán elveit, de a párt nevezetét nem akarná megváltoztatni. — Molnár György ekkor alaposan kifejti, hogy a baloldali párt elnevezés csak alaki és nem elvi fogalmon alapul, aztán megmagyarázza, hogy Magyarország független államisága az 1723, 1791. stb. törvények által van szabályozva s ezen állami függetlenséget minden igaz magyar honfi ohajtja kivivni, de a király is koronázási esküjében szentül fogadta azt, hogy az országnak törvényben gyökerező függetlenségét meg fogja őrizni. Azon függetlenség, melyet bizonyos oldalról elérni akarnak, az ábránd, mert a törvényekbe ütközik, s most az a legelső, hogy megéljünk, s nem az hogy ily ábrándképek után futkosva, veszni hagyjuk a hazát. — Mester István a kapott válaszba megnyugvását fejezi ki.

Ezekután elnök felteszi a választmány elébe elhatározás végett a következő három pontot:

Nyilatkoztassa ki a gyülés hogy:

1. A debr. baloldali párt bizottmánya helyesli Tisza Kálmán febr. 3-án elmondott programmját.

2. A képviselő házban a szabadelvü párt kormánya által 1875. évi marcz. 3-án előadott programmot magáévé teszi s mindaddig, mig a kormány annak értelmében müködik azt hazafias készséggel támogatja.

3. A balpárt nevet nem lehetvén tovább fenntartani, erről lemond s elfogadja a szabadelvü párt nevezetet.

Miket is a bizottmány általános éljenzéssel s lelkesedéssel fogadott el, s kimondotta, hogy ezen pontozatokat ajánlólag fogja a husvét hétfőjén tartandó baloldali közgyülés elé terjeszteni.

A határozat kimondása után volt egy kis eszmecsere melyet Magyar Gábor a bihari pontokra hivatkozással inaugurált, a vitában részt vettek az elnökön kivül Nagy Ferencz, Márk Pál, Jóna Dániel, Varga Lajos, Rácz György, s a bizottsági ülés azon határozat kimondása után, hogy az elnökök és a választmány a husvét hétfőjén tartandó közgyülésen le fognak köszönni, feloszlott.

* * *

A debreczeni baloldali párt közgyülése, mely a pártalakulás felett volt véglegesen határozandó, hétfőn délelőtt 10 órakor vette kezdetét a városháza nagy tanácstermében. A tanácsterem, a folyósok, a lépcsőzet zsufolásig el voltak lepve a baloldal elveit való polgársággal. A közgyülést Molnár György elnök megnyitván, remek beszédben előadta a közgyülés összehivásának czélját, előadta a siralmas állapotot, melybe az ország a rosz gazdálkodás folytán juttatott, s kimondta, hogy vagy be fog következni a menthetetlen szégyenletes bukás, vagy elő kell állania mint egy embernek a haza minden hü fiainak, s vállvetve, kezet fogva összemüködni a haza megmentésére. — Tisza Kálmán vállalkozott a nagy munkára, hogy a haza bajain a szabadelvü kormánynyal segitsen, s azt képes is leend létesitni, ha a haza hü fiai őt támogatják nemes törekvésében. — Tisza Kálmán február 3-iki beszédében kimondotta, hogy nem azt kell kérdezni ma, hogy mi történjék évek mulva, hanem azt, hogy miképen éljünk meg ma, s e végből felhivta honfitársait, hogy a ki

szereti hazáját, s akarja, hogy Magyarország megmaradjon Magyarországnak, az egyesüljön a veszélynek elhárítására. Erre szólitotta fel a pártokat, s a haza hü fiait.

E felhivás hatása alatt szétbomlott a kormánypárt, a koronás király, ki az alkotmányra tett szent esküjét hiven tartja meg, meghivta volt Tisza Kálmánt a kormányba a nélkül, hogy tőle elvfeladást követelt volna. És ő belépett a kormányba, hogy megszerezze a szükséges eszközöket a haza megmentésére, aztán boldogitására, felvirágoztatására.

Ekkor a pártok egyesülése következett, s az országgyülési bal és jobboldalból alakult uj hatalmas párt felvette a szabadelvü nevezetet. (Éljenzés.) Aztán szólott elnök a szabadelvü párt jelentőségéről, feladatáról, s áttért az uj kormány programmjára, s aztán kimondotta, hogy most, e pillanatban a haza üdve kivánja, hogy Magyarország, mint egy ember álljon szembe minden ellenséges elemmel, s küzdjön a haza megmentéséért. Utal aztán a pártbizottság határozatára, s azt Nagy Ferencz jegyzővel felolvastatja. A felolvasott, fentebb közlött bizottsági határozatot, a közgyülés lelkes éljenzéssel tette magáévá, melynek csilapultával lett aztán szinre hozva amagyarló tüntetni akaró szélbali komédia, mely szánalmas mosolyt csalt minden ajkra.

Ugyanis Oláh Károly dicső szellemének egyik örököse, sógora, Tóth Endre, — a „Debreczen“ lap expeditora állott fel, s elvbarátai nevében kimondotta, hogy ő ezt a közösügyes kormányt nem pártolja, és ellenzéket fog az ellen képezni, s felolvasott remegő hangon egy határozati javaslatot, melyben a baloldali párt által kimondatni kéri, hogy mi bizony nem indulunk Tisza Kálmán után, hanem leszünk nyakas appositio, ha mingyárt utána vész is az ország. — Tóth Endrének, ki körül 10—12 hü elvtárs csoportosult, s éljenzett is, Molnár György felelt meg, harsány éljenzések közt hatalmasan, s az a szerény habocska, mit Tóth Endre inditványának fuvallata felbodoritott, oly szépen lesimult, hogy Tóth Endre szót kérvén, kijavitotta magát, hogy csak akkor fog ő ellenzék lenni akarni, ha az uj kormány az előbbeni kormányok hibáiba esnék. — Jóna Dániel kimondotta, hogy azon esetben ő is s sok ezeren, kik ma a szabadelvü párt hivei — ellenzéket fognának képezni a kormány ellen, — de addig, mig látják, hogy a kormány szándéka jó és hazafias, inkább követik azt, mint hogy a szélballal vakon a falnak rohanjanak.

Ekkor elnök, bár a határozat már ki volt mondva, nagyobb megnyugvás kedveért még egyszer feltette a kérdést, hogy elfogadja-e a közgyülés a pártválasztmány inditványát, s a szabadelvü párt nevében felszólitotta pártkülönbség nélkül a város összes polgárait az egyesülésre.

Mire a szabadelvü párttá átalakulás egetverő éljenzések között lőn elfogadva.

Aztán az elnökök és választmány beadták lemondásukat, s a szabadelvü párt szervezkedő közgyülésére jövő vasárnap d. e. 10 órára az uj párt minden tagja meghivatott, s Molnár György a következő szavakkal oszlatta fel a gyülést.

„Debreczen városának ma a történelem könyvében egy nagy név jegyeztetik fel homlokára,“ mit hosszu éljenzés, s a szétoszlás követett.

× **Tisza Kálmán** megválasztásában a „Presse“ kedvező előjelt lát a jövő választásokra nézve. „Az uj pártalakulás fölött, igy szól, Debreczen választói mondottak legelőször itéletet. Az eddigi balközép legelhatározottabb támogatói egyhangulag szentesitették az uj pártalakulást. Debreczen, a törzsmagyarság fészke, nem ingadozott, nem habozott. Nem kivánt magyarázatot, nem követelt feltételeket, s a jelenlegi belügyminisztert ugyanazon bizalommal ajándékozta meg, melylyel a balközép vezére iránt viseltetett.“ E ténynyel, mondja más helyütt, megszünt azon félelem, hogy az uj választások a helyett, hogy a kormánypárt megerősitenék, a szélsők csoportját fogják szaporitani.

+ **A közjegyzői kinevezések** bekövetkezésének időpontjáról a legellentétesebb hirek szárnyalnak. Legvalószinübb, hogy ez időpont április vége felé fog bekövetkezni.

+ **A budapesti ügyvédvizsgáló bizottság** f. é. marcz. 13-án megalakult, a vizsgákra jelentkezni kivánók, folyamodványaikkal Szabó Imre kir. semmitőszéki bíróhoz, a vizsgáló bizottság elnökéhez utasittatnak.

+ **Az 1872/5-iki országgyülés** bezárásárv vonatkozólag az „Ellenőr“ ugy értesül, hogy időpontul erre nézve a pünkösdi ünnepek tüzettek ki.

Külföld.

+ **Francziaország.** A bonapartista izgatások a legutóbbi időben oda fajultak hogy Leon Renault a rendőrség főnöke a belügyminiszterium államtitkárával Desjardinnal egyesülten a kerületi főnökökhez oly közrendeletet kibocsátani érzé magát hivatva, melyben a bonapartista propaganda a fényképek és röpiratok kiosztása eltiltatik.

+ **Spanyolország.** A királypártiak részéről állitólag nagy győzelem vivatott ki, a carlista Dorregarayt Echagne tábornok verte volna meg tökéletesen. Miután azonban a hivatalos jelentés csak egyetlenegy halott- és mintegy 36 sebesültről szól, az a nagy győzelem aligha volt oly felette jelentőségteljes.

A már emlitett Cabrera-féle „convenio“ mellett, mint legujabban hirlik Dorregaray és az ősz Elio is nyilatkoztak, sőt la Rocca herczegről is ily hirek szárnyalnak, de azért még csak nem is remélhető, hogy a carlisták fegyvereiket lerakni készülődnének.

Alfonzó király a napokban azon meglepetésben részesült, hogy Bonifayo báró és Fomon-Nunnez herczeg hódolatát bemutatta. Ők voltak az egyedüliek, kik a grandok közül Amadeo udvarában is megjelentek.

Vidéki levél.

Székelyhid környékéről.

Tisztelt szerkesztő ur!

A „Debreczen“ egyik számának ujdonsági rovatában, azon hir közöltetett, mintha a székelyhidi választó kerületbe ellenzéki követjelöltül, Oláh Károly ur, a Debreczen volt szerkesztője és tulajdonosa léptettetnék fel; azonban mint e héten meggyőződtem felőle, többségre vergődni nem fog ezen eszme és ez csakis nehány szélbali egyénnek agyában szülemlett meg: mert a honnan legjobban támogattathatnának, mint Diószeg, a hol 500-on felül a szavazók száma, Nagy György képviselőnk mellett áll, s a szélbalnak terjedelme csakis Kokadnak egy részére, Ér-Mihályfalvának alig egy negyedére s talán Ér-Keserüre terjed; — Örökös szégyenfolt is lenne a székelyhidi nagy terjedelmü és müveltségben gazdag kerületre nézve az, ha magában a kerületben nem találnának képviselőjelöltet bármely pártbeliek, — mert akár a szabadelvü, akár a szélbali pártbelieket tekintsük meg, mindenütt találunk oly capacitásokra a kik betöltik helyüket, talán jobban mint O. K. ur, a ki Debreczenből is jónak látta tovább vonulni.

Még eddig legalább N. Gy. képviselőnk ujabbi megválasztása bizonyos.

A mi vidékünkön is a tél folyton tart a maga zord hidegével, s igy a lobos betegségek, mint szinte a halálozások igen gyakoriak; — a kik egészségesek is, mind le vannak verve és hangolva e mostoha időjárás miatt, nem is hiába, mert nagypénteken is oly nagy hó esés volt, a mely számot tenne karácsonyban is, a földmivelő nép el sem tudja képzelni mikorra fogja vető magvait elhinteni a föld barázdaiba.

R. L.

Vidéki hirek.

+ **Szegeden** országos nemzetgazdászati értekezlet fog tartatni, melyre az illető szakminisztereken kivül az országos egyesületek ipartársulatok és a nemzetgazdászati ügyekben kiválólag buzgólkodó hazafiak is meghivattak. **Kassán** a harmadik könyvnyomdát a „Kosch és Scharf“ czég a napokban állitotta fel. **A Győr városi** szinházat két havi időtartamra Czernitz és Bauer pozsonyi szinigazgatók vették ki. **A móvári gazd. akademia** szervezete lényeges változást fog szenvedni, az ide vonatkozó szabályok a miniszteriumnál épen most vannak tárgyalás alatt. **Pozsonyban** Löhr nyitrai orvos harmadéves joghallgató fia amerikai párbaj következtében meglőtte magát. **Erdélyben** a tavasz 15 foknyi hideggel köszöntött be, a nagy hó miatt a mezei munkákhoz alig lehet április végénél hamarabb fogni. **Pécsett** Follinus szintársulata bevégezvén előadásait, helyét a stiriai Marburgból bevándorolt Dietz féle német szintársulat foglalja el. **A kecskeméti főiskola ifjusága** a bukovinai magyarok javára hangversenyt rendezett, melynek tiszta jövedelme 123 frt 8 kr volt. **Kriza János** a székely nép balladák nagynevü gyüjtője márczius 26-án Kolozsvárott elhunyt.

Debreczeni levél.

Egy helybeli polgártársunk, levelet intézett a „Debreczen“ szerkesztőjéhez, s azt másolatban hozzánk be is küldötte, azon kéréssel, hogy azt némely polgártársai felvilágositására lapunkban közzé tennénk. Helyt adva e kérelemnek, adjuk a levelet ugy, a mint azt vettük.

A „Debreczen“ t. szerkesztőjének.

T. szerkesztő ur!

A közép osztálybeli polgároknak szerintem azért kell politikai lapot járatni, mivel nem levén idejök, hogy mindenkor társaskörüket látogassanak, és ottan a különféle nézetü emberek vitatkozásaiból, szeretett hazánk mikénti helyzetéről felvilágositást, s kormányzóinak igazgatói müveleteiről helyes tudomást szerezzenek, pedig ez minden nem közönyös honpolgárnak kötelessége.

Ezért olvasom én is már két éve a „Debreczent“ melynek politikai iránya és modoráról csak elismeréssel szólhattam kezdetben, később midőn e lap elfogultabbá lett, nem nyilatkozhattam azon értelemben, de különösen miolta t. szerkesztő ur e lap vezetését által vette, nem oda üt a hová néz, mert a lap homlokára azt irja „a debreczeni baloldalipárt közlönye,“ és mégis a budapesti függetlenségi pártot tartja páratlannak s „hazát megmentőnek.“ A debreczeni higgadt polgárság meggyőződését hazaellenesnek, derék követeinket s különösen nagy hazánkfiát Tisza Kálmánt elvtagadónak vádolja.

Hogy ez csak rágalom kitünik abból, hogy Tisza Kálmán nagy követünk minden nyilatkozatát mit 3 hó óta nyilvánosságra hozott, melyek előtt pedig még ellenségeinek nagyrésze is tisztelettel hajlott meg, t. szerkesztő ur csak czifra frázisoknak tartja.

Ha megakar győzni ön valakit lapjában arról, hogy az ön nézete a legjobb, melynek szeretett követünk Tisza Kálmáné árnyéka sem lehet, akkor tegye közzé ön nagy követünk minden beszédét, melyekben meggyőződését tolmácsolja, és utána az ön által elismert nagy embereknek hasonnevü nyilatkozatait, hogy hadd győződjék meg a t. közönség, és válassza el melyik a jobb, és itélje meg melyik a hazamentő. Az-e? a ki messziről nézi és kiabál hogy baj van, vagy az a ki „önfeláldozással“ annak elháritására siet. Gáncsolni valakit könnyü t. szerkesztő ur, azt még talán én is tudnám ha akarnám, pedig én már előbb kikerültem a collegiumból. Hogy ön Tisza Kálmán minden beszédét elhallgatja, ellenben a Patay István képviselő ur minden beszédét hiven közli, a melyben még fene is van, abból ugyan keveset tanul a közönséges ember.

Irjon ön mindent, és hagyjon irni mások által is lapjába „a mi jó“ „czáfoljon“ ön, de érvekkel, nem rágalommal, mert különben a debreczeni müvelt közönség nem fogja azt olvasni, a többi azután magától jön. Ezeket előre bocsájtva kijelentem, hogy én az ön lapjaival tökéletesen megvagyok elégedve, ugy annyira, hogy abból jövő hó elsőtől még kóstolót sem kérek.

Debreczen, 1875. márcz. 29.

Tisztelettel

Jobbágy Imre sk.

HELYI HIREK.

— **Az 1875. évi apr. 1-én** tartandó bizottsági közgyülésnek tárgyai: 1) Polgármesteri jelentés. 2) Ügyhátrány jegyzék. 3) Gr. Szapári Gyula volt m. kir. belüggminiszter bucsuirata. 4) A m. kir. miniszteriumnak leirata az országkormányának átvételéről. 5) Tisza Kálmán m. kir. belügyminiszter köszönő val sza a közgyülés marcz. 4-iki üdvözlő nyilatkozatára. 6) Br. Simonyi Lajos m. kir. földmivelés- ipar és kereskedelemügyi min. körirata a vezetésére bizott miniszterium átvételéről. 7) Miniszteri leirat, mely szerint a királyi kincstári sószállitmányok megvámoltatása beszüntetendő. 8) Ugyanaz, melyszerint a közjegyzői intézmény czélja a lakossággal megismertetni rendeltetik. 9) Ugyanaz, melyszerint a török cs. kormány által Zimonyba kinevezett főconsul elismertetik. 10) Somogymegye átirata melyszerint a marhahus levelek kiállitása körül eddig gyakorolt eljárást megtámadó min. rendelet elleni felterjesztését pártoltatni kéri. 11) Az idei ujonczozás eredményéről jelentés. 12) A városi óvodára felügyelő bizottmány évi jelentése. 13) A számadásokat felülvizsgáló bizotmány évi jelentése. 14) A közmunka váltságról 1873-ban vezetett számadás felmentési véleményvel. 15) Tiszti ügyvédi jelentés Munkácsi Dániel kapitányi hivatali fogalmazó fegyelmi ügyében. 16) Tanácsi előterjesztés, a rom. cath. árvatartó pénztárnak az Eötvös és Csontos-féle követelések ügyében. 17) Ugyanaz, az emlékkert-társulatnak a főtér szabályozási vonala megállapitása iránt beadott kérvényére. 18) Ugyanaz, a szücs iparos társulatnak és a csolnakázó egyesületnek a vasut melletti tó használatára vonatkovó kérvényeik tárgyában. 19) Csanak József beadványa melyben a bizottsági tagságról lemond. 20) Polgárositás iránti kévények.

+ **Ő csaszári és Apostoli** királyi Felsége Bécsben 1875. évi márcz. hó 14-én kelt legfelsőbb elhatározásával Komlóssy Lajos nyugdijazott honvéd-lovas-alezredesnek a tiszteletbeli ezredesi jelleget legkegyelmesebben dijmentesen adományozni méltóztatott.

+ **Köszönetnyilvánitás.** A husvéti ünnepek alkalmával Pusztay Lajosné urhölgy az árvák részére 6 darab kalácsot ajándékozott. Fogadja a megajándékozottak nevében köszönetemet. Gr. Bethlen Mikó Róza.

+ **Prielle Cornéliát** tisztelői vasárnap éjjel szépen sikerült serenaddal lepték meg. E gyöngéd figyelem ugy reméljük nem téveszti el hatását. s a rokonai látogatása czéljából körünkben időző müvésznő azon tudattal hagyja el városunkat, hogy annak szivesen látott kedves vendége volt. Őszintén sajnáljuk hogy itt időzése alatt szinpadunkon nem gyönyörködhettünk müvészetében.

— **Steinhardt D.** elaggott zongoramester részére Csiffy Katalin urhölgy 3 frtot, Komlóssy Arthurné 2 frt, Fáy Árpád ur 2 frt, Szép Lajos ur 1 frtot összesen 8 küldettek be szerkesztőségünkhöz, miért is fogadják az illető öreg nevében köszönetünket, kinek e kegyadományokat már átadtuk. Eddigi főösszeg 13 frt.

— **Rendetlenség.** Ma is láttuk egyikén legfőbb utczáinknak azon boszantó rendetlenséget a melyre már nehányszor figyelmeztettük a rendőrséget, hogy az udvarokból nyilt szekéren, oldal és hátulsó deszka nélkül hordják a trágyát és a burkolaton annyira elhullatják, hogy az egész utczahosszat be van teritve. Sőt volt alkalmunk meggyőződni arról is, hogy némely ember készakarva tesz ily kihágást, azért hogy a város végéről már üres szekérrel térhessen vissza. Ha nem tanultunk még annyit, hogy más vidékiek példájára megbecsüljük azt amit most a világba szórunk, legalább a rendőrség őrködjék a felett, hogy az a szét-szórás ne a város és más emberek rovására történjék. Ennél csupán az boszantóbb, hogy a rendőrség önmagától vajmi keveset vesz észre és mindenre figyelmeztetni kell. (Beküldetett.)

— **Esküvő.** Tegnap történt meg ifju Ungvári András és Magyar Róza egybekelése a vőlegényi háznál, a városi legelőkelőbb polgárság nagy számbani részvéte mellett. Boldog családi életet kivánunk az ifju házaspárnak!

— **A piacz rendezését**, ha nem általánosan is, de legalább részben szükséges megkezdeni, mivel a nagytemplom környékén maholnap foganatositandó befásitás alkalmából az eddig ottan letelepedett buza, jobban mondva életáruló kofáknak és vidéki szekereseknek más térség lészen kijelölendő.

— **Két egyént** fogott el tegnapelőtt az éjjeli rendőri őrjárat, kik épen a télies idő tartóssága miatt még egyre szük-égelt tüzrevalót akartak szerezni – a deszka gyalog-járdák felszedése által.

— **A közelebb végbement** ujonczozás alkalmával 230 helyben tartózkodó s idegen illetőségü hadköteles vizsgáltatott meg a sorozó bizottság által.

— **Egy vidéki** gyanus embert tartóztatott le csütörtökön éjjel a rendőrség, ki czeglédutczán egy uri házhoz, alkalmasint nem a legjobb szándékból behatolt, de még jókor észrevétettett.

— **Két czigány legény** hegedült legközelebb egy helyen, hol a tánczkedvelő fiatalság ezen müvészetben vett kellő oktatást, s azt t. i. a tánczot annyira megkedvelék, hogy midőn a talpalávaló további előidézését a hegedüt kezelő müvészek megtagadták, s távozni akartak — felhevült fiatalok teljes erővel maguk láttak hozzá a hegedüléshez, természetesen nem a szárazfa hurjain, hanem az engedelmességet megtagadott müvészek testalkatának különféle részein.

ÉRTÉK- ÉS VÁLTÓ-FOLYAM

a bécsi cs. kir. nyilvános tőzsdén

1875 márcz. 30-án.

5% metalliques 71.00., 5% nemzeti kölcsön 75.80., 1860-ki államkölcsön 111.80, bankrészvények ,62, hitelrészvények 220.50, London 111.35., magyar földtehermentesitési kötvény 97.50., temesvári földtehermentesitési kötvény 77.50., erdélyi földtehermentesitési kötvény 76.00., Horváth-Slavon földtehermentesitési kötvény 80.—, ezüst 105.65., cs. kir. arany 5.26, Napolend'or 8.90½.

HIRDETÉS.

Hirdetmény.

Ákáczfa,

magyar, olasz és franczia

luczerna,

Steyer vörös virágu

HERE,

és

ángol sárga óriás nagyságu

burgundi répa

magvak kis és nagy mennyiségben olcsó árban kaphatók Debreczenben **Berghoffer Istvánnál**

Megrendeléseket elfogad fiók-üzletem is.

57 4—10

Felelős szerkesztő: **Szabó Antal.**
Főmunkatárs: **Hamar László.**

HIRDETÉSEK

A bécsi világ-kiállitáson 1873-ban a legmagasabb kitüntetési érmet nyerte

Veres László

arany és ékszermüves Debreczenben főpiacz Szikszay József ur háza alatt.

Ajánlja a nagy érdemü közönségnek

névnapi ajándékul

alkalmas arany és ékszerczikkeit és pedig: legujabb divatu női garniturákat és karpereczeket, női és férfi óraláncokat, medaillonokat, függőket, inggombokat, legujabb divatu női, férfi gyürüket, ezüst-éteszközöket, u. m. evő, kávés és szedő kanalakat, késeket, villákat, sótartókat, czukor-szelenczéket, s egész ezüst ét-készleteket 6—12 személyre, s minden más itt elő nem sorolt, de ezen szakba tartozó tárgyakat a legjutányosabb áron. Az arany nemüek mind 18 karátos aranyból készültek s hivatalos bélyeggel vannak ellátva.

Egyszersmind van szerencsém a n. é. közönséget értesiteni, hogy mindenféle régi aranyat és ezüstöt a legmagasabb árakon vásárlok és becserélek; ugyszintén mindenféle ékszer javitását s uj divat szerint átalakitását elvállalom s ugy helybeli mint vidéki mindennemü megrendeléseket a legpontosabban s rövid idő alatt teljesitek. Tisztelettel

Veres László,
arany és ékszermüves Debreczenben.

8—10

Értesités.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesiteni, miszerint egy angol tőkepénzes ház által nagyobb mérvü jelzálogkölcsönök kiosztására vagyok felhatalmazva,

A kölcsönök csakis földekre 4000 ttól egész 300,000 ftig terjedhető összegekben adatnak 8 %-nyi kamatra olyformán, hogy a visszafizetés 10 év alatt évi törlesztés által is teljesithető.

Egyéb feltételekre nézve bármely perczben szives készséggel nyujtok fellágositást.

Löwenberg Jakab
Dbreeczenben, széchenyi-utcza 1810. sz. a.

78. 2—3.

Gazdálkodók és földbirtokosok számára.

Egy gépész, ki már négy éve dolgozik ezen a vidéken, és saját gőzgéppel bir, mely kitünő állapotban van, egy vagy két földbirtokossal, kiknek összesen 20000 kereszt csépelni valójok van, és a kik cséplő gépet akarnak szerezni, több évre társaságba akar lépni. Bővebb értesitést ad levélbeli megkeresésre **Huber Antal** Debreczenben.

44 3—3

JAKAB, HELLER ÉS LIPPMANN

ajánlja a n. é. közönségnek a tavaszi idényra dusan ellátott raktárát, melynek egyes czikkeit itt felsorolja, u. m.:

Főpiacz, Dragota-ház.

Legujabb divatu ruhakelmék:
Lüster, Alpacca, Balerno, Diagonal, Pouplin és
SCHOTTIS SZÖVETEK
minden minőségben és árban.

Fekete és szines
Noblesse, Poil de sui, Faill, Marzlin, Lüstre, Atlas, Moar és disz
RIPSEK,
nagy választékban.

Franczia Creton,
Karton, Angot, Brillántin, Pique Battist, franczia Jacona
és
MUSZELINOK,
legujabb mintákban.

Rumburgi, Hollandi,
Creas kézi szövet és czérna vásznak,
Bör, Pamut és
SCHIFFON GYOLCSOK
valódi
ien zsebkendők, Abroszok, Salvéta
Törölközők 6—12—24 személyre
Damast teritékek,
fehér és szines csinvatok (Gradtil)
6/4 czérna (Zwilch) és Gobelin
BUTOR SZÖVETEK,
Derékaljak 5/4—9/4 lepedő vásznak,
Szövet, Pervien és Gubelin
ágy- és asztalteritők
nagy választékban.

Kész női fehérnemüek
PIPERE CZIKKEK,
Csipke- és
Mouszlen függönyök minden árban
és szélességben.

Női divat és vászon raktár.

Franczia beszövött és tavaszi nagy kendők.

Gyászruha-kelmék, Caschmir, Clatt, Rips, Terno és Lüsterek, ugyszinte fekete kendők selyem rojttal nagy választékban.

Napernyők legujabb minőségben 1 frt 50 krtól—10 frtig.

Laptulajdonos Molnár György. Kiadja a könyv- kőnyomda s kártyagyári részv. társulat Debreczenben.